

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר												
בבא מציעא-אלו מציאות												
מימרא												
לימא תיהוי תיובתא דרב יוסף.												
שומר אבידה. רבה אמר: כשומר חנם												
כשומר שכר.												
בגניבה ואבידה - דכולי עלמא לא פליגי דחייב, כי פליגי - באונסין דשואל.												
שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו, והוה ליה שואל עלייהו.												
לא שרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו, הלכך לא הוי שואל עלייהו.												
אי הכי, לפיכך דאמר רבי עקיבא למה לי? אי אמרת בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי - היינו דקתני רבי עקיבא עומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן, סלקא דעתך אמינא שומר שכר הוי כדרב יוסף, ובגניבה ואבידה מחייב - קא משמע לן, לפיכך, השתא דאמרת לא ישתמש בהן - שומר שכר לא הוי, ולא מחייב בגניבה ואבידה. אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב, כי פליגי - באונסין דשואל, מאי לפיכך דרבי עקיבא? הכי מבעי ליה למתנא: רבי עקיבא אומר לא ישתמש בהן ואנא ידענא, דכיון דלא ישתמש בהן - לאו שואל הוי, ואינו חייב באחריותן												
לפיכך דרבי עקיבא למה לי? - משום, לפיכך דרבי טרפון.												
ולפיכך דרבי טרפון למה לי?												
הכי קאמר: כיון דשרו ליה רבנן לאשתמושי בגוייהו - כמאן דאישתמש בגוייהו דמי וחייב באחריותן.												
והא אבדו קתני												
כדרבה												
נגנבו - בלסטים מזויין, אבדו - שטבעה ספינתו בים.												
הלכה כרבי טרפון.												
ביד רחבה הוה ליה הנהו זוזי דיתמי, אתא לקמיה דרב יוסף												
מהו לאשתמושי בגוייהו?												
הכי אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי טרפון.												
ולאו אתמר עלה												
לא שנו אלא בדמי אבידה, הואיל וטרח בה, אבל מעות אבידה דלא טרח בהו - לא.												
והני כמעות אבידה דמו.												
זיל, לא שבקו לי דאשרי לך.												
מצא ספרים קורא בהן אחד לשלשים יום, ואם אינו יודע לקרות - גוללן. אבל לא ילמוד בהן בתחילה, ולא יקרא אחר עמו.												
מצא כסות - מגערה אחד לשלשים יום, ושוטחה לצרכה, אבל לא לכבודו.												
כלי כסף וכלי נחושת - משתמש בהן לצרכן, אבל לא לשחקן.												
כלי זהב וכלי זכוכית - לא יגע בהן עד שיבוא אליהו.												
מצא שק או קופה וכל דבר שאין דרכו ליטול - הרי זה לא יטול.												
המוצא תפילין בשוק - שם דמיהן ומניהן לאלתר.												
מצא ספרים - קורא בהן אחד לשלשים יום, ואם אינו יודע לקרות - גוללן.												
גוללן - אין, שם דמיהן ומניהן - לא												
תפילין בי בר חבו משכח שכיחי, ספרים לא שכיחי.												
השואל ספר תורה מחבירו הרי זה לא ישאילנו לאחר, פותחו וקורא בו, ובלבד שלא ילמוד בו בתחילה ולא יקרא אחר עמו. וכן המפקיד ספר תורה אצל חבירו גוללו כל שנים עשר חדש, פותחו וקורא בו, אם בשבילו פתחו - אסור.												
בחדש שלשים יום, בישן שנים עשר חדש.												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא מציעא-אלו מציאות										
רבי אליעזר בן יעקב:	אחד זה ואחד זה שנים עשר חדש.								■	◆	כט:
אמר מר:	השואל ספר תורה מתבירו הרי לא ישאילנו לאחר.								■	◇	כט: <
	מאי אריא ספר תורה? אפילו כל מילי נמי								ז		כט:
דאמר רבי שמעון בן לקיש: [רבי]	כאן שנה רבי שאין השואל רשאי להשאל, ואין השוכר רשאי להשכיר.								■	◇	כט:
	ספר תורה איצטריכא ליה, מהו דתימא: ניחא ליה לאיניש דתיעביד מצוה בממוניה - קא משמע לן.								!	◇	כט:
	פתחו וקורא בו								■	◇	כט: <
	פשיטא ואלא למאי שייליה מיניה?								ז		כט:
	סיפא איצטריכא ליה: ובלבד שלא ילמוד בו בתחלה.								!	◇	כט:
	וכן המפקיד ספר תורה אצל חבירו - גוללו כל שנים עשר חדש, פתחו וקורא בו.								■	◇	כט: <
	מאי עבידתיה גביה?								ז		כט:
	ותו: אם בשבילו פתחו אסור								■	ז	כט:
	הא אמרת פתחו וקורא בן								ז		כט:
	הכי קאמר: אם כשהוא גוללו פתחו וקורא בו - מותר. אם בשבילו פתחו - אסור.								!	◇	כט:
סומכוס:	בחדש שלשים יום, בישן שנים עשר חדש.								■	◇	כט: <
רבי אליעזר בן יעקב:	אחד זה ואחד זה שנים עשר חדש.								■	◇	כט: <
	רבי אליעזר בן יעקב היינו תנא קמא								ז		כט:
אלא אימא: רבי אליעזר בן יעקב:	אחד זה ואחד זה שלשים יום.								■	!	כט:
	אבל לא ילמוד בו בתחלה ולא יקרא אחר עמו.								■	<	כט:
ורמינהו:	לא יקרא פרשה וישנה, ולא יקרא בו פרשה ויתרגם ולא יפתח בו יותר משלשה דפין, ולא יקראו בו שלשה בני אדם בכרך אחד.								■	ז	כט:
	הא שנים - קורין								ז		כט:
אביי:	לא קשיא: כאן - בענין אחד, כאן בשני ענינים.								!	◇	כט:
	מצא כסות מנערה אחד לשלשים יום.								■	<	כט:
	למימרא דניעור מעלי לה?								ז		כט:
והאמר רבי יוחנן:	מי שיש לו גרדי אומן בתוך ביתו ינער כסותו בכל יום								■	ז	כט:
אמרי:	בכל יום - קשי לה, אחד לשלשים יום - מעלי לה.								!	◇	כט:
	איבעית אימא: לא קשיא הא - בחד, והא - בתרי.								!	◇	כט:
	איבעית אימא: לא קשיא הא - בידא, והא - בחוטרא.								!	◇	כט:
	איבעית אימא: לא קשיא הא בדעמרא, הא - בדכיתנא.								!	◇	כט:
רבי יוחנן:	כסא דחרשין ולא כסא דפושרין.								■	◇	כט:
	ולא אמרן אלא בכלי מתכות, אבל בכלי חרש - לית לן בה.								■		כט:
	ובכלי מתכות נמי לא אמרן אלא דלא צוין, אבל דצוין - לית לן בה.								■		כט:
	ולא אמרן אלא דלא שדא בה ציביא, אבל שדא ביה ציביא - לית לן בה.								■		כט:
ואמר רבי יוחנן:	מי שהניח לו אביו מעות הרבה ורוצה לאבדן ילבש בגדי פשתן, וישתמש בכלי זכוכית, וישכור פועלים ואל יושב עמקן.								■	◇	כט:
	ילבש בכלי פשתן - בכיתנא רומיתא								■		כט:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-קודמת < story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ¿ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראייה ■
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ישתמש בכלי זכוכית - בזוגיתא חזרתא											כט:
ישכור פועלים ואל ישב עמהן - תרגומא בתורי, דנפיש פסדייהו.											כט: